

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8635** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. Г. М., главен изпълнителен директор на
Пенсионноосигурителна компания [фирма], срещу решение от 26.04.2012 г. на СРС,
НО, 106-ти състав по НАХД №16020/2011 г. С решението е потвърдено наказателно
постановление /НП/ № Р-10-901 от 08.08.2011 г. на заместник-председателя на
Комисията по финансов надзор /КФН/, с което за нарушение на чл. 122а, ал. 4 от
Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на основание чл. 351, ал. 1 от КСО на
жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева.
Като касационно основание се сочат нарушения на закона – твърди се необоснованост
на мотивите на съда, тъй като разпоредбата на чл. 122а, ал. 4 не съдържа задължение
за ПОК „Съгласие”. Алтернативно се твърди, че извършеното деяние следва да се
квалифицира като маловажен случай.

Ответникът по жалбата – Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си
представител оспорва жалбата.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на
страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1
АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Обжалваното съдебно решение е постановено в съответствие с материалния закон.

При установената фактическа обстановка по делото, настоящият съдебен състав на АССГ счита за неоснователни доводите на касатора. Правилно въззивният съд е преценил, а и самият жалбоподател посочва, че правилата за организацията и дейността на специализирана служба „вътрешен контрол” са от категорията данни, които са визирани в чл.122а, ал. 1, т. 9 от КСО. Съгласно разпоредбата на ал. 4 на същата норма, при настъпването на всяка промяна в документите или обстоятелствата по ал. 1, т. 2, 4, 6, 9 и 11, дружеството следва да уведомява председателя на Комисията в 14-дневен срок от вписването или вземането на решението за съответната промяна. Нарушението е описана както от фактическа, така и от правна страна в наказателното постановление. Нарушената норма не е бланкетна, както неправилно твърди касаторът. Посочените в чл.122а, ал.1 т.9 КСО данни за вътрешния контрол на дружеството представляват обстоятелства по смисъла на чл.122а, ал.4 и трябва да бъдат докладвани на КФН при промяна, независимо в какви документи са закрепени.

Не се споделят и доводите за квалифициране на деянието като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Дейността по допълнително пенсионно осигуряване, каквато осъществява ПОК [фирма], е дейност със съществено социално значение, засяга голям кръг лица и от същата зависят бъдещите доходи на голяма част от населението, от което следва, че не е налице ниска степен на обществена опасност на извършеното и не следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения Административен съд София - град - IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.04.2012 г. по анд №16020 по описа на 2011 г., СРС, 106-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:

1.

2.